

MINDSZENT-SZEGVÁR

és

VIDEKE.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓ
HIVATALDiamant Manó nyomdájában, hová
a lap szellemi részét illető közlemé-
nyek, előfizetési- és hirdetési díjak
küldendők.

Megjelen minden vasárnap.

ELŐFIZETSI ÁRAK:

Egy évre 8 frt — kr.
Félévre 1 frt 50 kr.
Negyedévre — 75 kr.

Hirdetések jutnyosan felvételnek

Valami magunkról.

Másfél éve — fennállása óta — küzd lapunk a közügy érdekében és szerénytelenség nélkül mondhatjuk, hogy némi eredményeket mutathatunk is fel. Bár nem tagadható, hogy az nem áll küzdelmünkkel arányban. Mi megtettük a multban s megfogjuk tenni a jövőben is kötelességünket.

Ezeket azért bocsájtjuk előre, hogy olvasóink ne tartsák szerénytelenségnek, ha más fél évi működés után a magunk, illetve lapunk érdekében, mely érdek azonos a közönség érdekével is — egy kis tért szentelünk.

Egy vidéki lap szerkesztése minden körülmények között nem csekély feladat, még ott sem, hol annak háta megett tekintélyes pártok állanak és azt erkölcsileg támogatják.

Mennyivel nehezebb és súlyosabb feladat egy lap szerkesztése nálunk, hol a lap semmi féle pártra nem támaszkodva, de sőt mindent elkövet arra nézve, hogy a fenálló pártok egyikéhez tartozóknak se tekintessék, már az okból is, hogy lapunk függetlensége minden irány és tekintetben meg óva legyen; mind e nehezségeket előre láttuk, ezeket magunk felidézttük és velünk megküzdeni akarunk és képesek is vagyunk.

Egy körülményt azonban kihagyunk számításunkból, a mire nem számítottunk s a minek lehetőségét fel sem tételeztük az, hogy községünk előjárósága lapunkat nem létezőnek tekint. E körülmény a mennyire megnehezíti működésünket, annyira vagy még inkább káros a közönségre nézve is, s azt egyenesen a nyilvánosság elleni támadásnak tekintjük.

Nem akarunk csupán csak általánosságban beszélni, s ez okból állításaink bizonyosságául néhány megtörtént esetet felhozunk a sok közül.

Lapunk szerkesztője lapunk megindításakor, de az óta is személyesen már több ízben felkérte az előjáróságot, miként sziveskedjen őt a községnél előforduló s a közügyet érdeklő dolgokról, valamint a megtartandó községi közgyűlésekről eleve értesíteni, hogy ott ő, avagy megbízottja megjelenhessen és ez által alkalom nyújtassék arra, hogy a közgyűlések lefolyásáról a lakosság is tudomást szerezhessen.

A községi képviselőkhöz meghívót hordó cseléd szerkesztőségünket minden alkalommal utjában ejti és a gyűlés megtartását lapunkkal is tudathatná, mi azonban még soha elő nem fordult, mert erre, dacára kérésünknek, utasítást nem kapott és ez okból volt már reá eset, hogy a legjobb igyekezet mellett sem lehetünk abban a helyzetben, hogy a gyűlés lefolyását közölni tudjunk volna.

A tér, melyet lapunkban magunkról szólva elfoglalni akarunk, nagyon is szűk arra nézve, hogy panaszainkra, melyre elég okunk van — egészen kiterjeszkedjünk és azokat a nagy közönség ítélő széke elé úgy vigyük, csupán csak a még legutóbb történt esetet hozzuk fel.

A közönséget érdeklő dolognak tartjuk és hisszük, hogy azt tudatni az előjáróságnak kötelessége lenne, midőn egy megyei bizottság a célből érkezik községünkbe, hogy a közigazdaság előmozdítása céljából a tenyész állatok megvizsgálását fogantossítsa. A vizsgálat megajtése után jutott ez eset tudomásunkra s erősen megvagyunk győződve, hogy a vizsgálatról a n. közönség csak e cikk megjelenése után fog értesülni, úgy arról is, hogy alig ha hajtottak elő mind a községben létező tenyész állatok.

Mi oka az előjáróságnak velünk szemben tanúsított illetlen forma eljárásának, azt feleslegesnek tartjuk bővebben részletezni, elég ha annyit mondunk, hogy néhanéha a község érdekeiért folytatott harcunkban, bár személyes támadást mindenkor kikerülni igyekeztünk, megtörtént az is, hogy helytelen eljárás vagy esetleg elkövetett mulasztásért az előjáróságot, illetve annak eljárását elítéltük. Mi részünkről ilyen esetekben mindenkor csak kötelességünket teljesítettük és ezért lapunkkal szemben ellenséges állás pontot foglalni — mindaddig míg az az igazság utjáról el nem tér — nem helyes, de nem is szép dolog.

Szerintünk az előjáróság, midőn bennünket a község ügyeiben előforduló fontosabb mozzanatokról értesítene, csak kötelességét teljesítene melylyel az adófizető polgároknak tartozik, ellenkezőleg cselekedve megnehezítheti ugyan a mi működésünket némileg, de vét a nyilvánosság ellen, mely a helyes közigazgatásnak pedig éppen egyik főkövetése.

Mindaddig, míg lapunk a helybeli adófizető polgárok által anyagilag és erkölcsileg támogatattik, addig mi magunkat a polgárok érdekeiért küzdeni, azoknak nevében szólani felhatalmazottaknak tartjuk, ez okból úgy a magunk, mint a polgárok érdekében, nevében itt a nyilvánosság előtt kérjük az előjáróságot, mikép a velünk szemben eddig tanúsított merev álláspontjával szakítva, bennünket a község érdekében folytatott munkálkodásainkban támogatni sziveskedjen.

Közlekedésünk.

Közlekedési viszonyaink ma már a forgalom növekedésével olyan állapotban vannak, hogy velük az eddiginél sokkal gyakrabban kell foglalkoznunk, mindaddig, míg csak ezen a téren az annyira ohajtott és szükséges javulás felé való haladást észre nem vesszük.

Ezen a téren minálunk rég nem történt semmi, a mi pedig egyenlő a rosszabodással; mert ha talán a régebbi időben közlekedési utvonalai községünknek nem is voltak a mostanihoz hasonló állapotban, azért abban az időben a panasz nem volt oly jogos mint ma, mikor már a mi forgalmunk is eléggé számbavehető és elég nagy is arra, hogy intező köreink ezt kellő figyelembe véve, a forgalom akadályozását előidéző okok elhárításán munkálkodjanak.

Mert milyen különbség van a mostani és a néhány évtized előtti idő forgalma között: rendkívüli nagy; ez bizonyításra nem szoruló állítás.

A régebbi időben ha valaki a tiszai révhez megérkezett, csak nagyon ritkán és kevés ideig kellett neki várakozni a kompra, ma már nem ritka eset, különösen a nyári időszakban az, hogy a Tiszán átjönni, vagy menni akaró félnapokat is eltölthet még reá kerül a sorrend és ez a kellemetlen állapot még sokkal tűrhetlenebbé válik áradások alkalmával, mikor a komp egy jó óra alatt érhet egyik parttól a másikig s ha még hozzá tesszük azt is, hogy viharos időben a közlekedés szünetel — teljes képét nyújtjuk a mindenkire nézve annyi káros és tovább nem tűrhető állapotoknak.

A révhez vezető lejáró is olyan, ha a víz állás kicsi, hogy a kompa való behajtás mindig veszéllyel jár, a mennyiben a lejáró meredek lévén, a kocsis embernek nagyon kell arra ügyelni, hogy a Tiszába bele ne szaladjon kocsija, még akkor is, ha a kerekeket megkötötte. A kik a környéken laknak és sűrűn kénytelenek a révén át közlekedni, azok már elég gyakorlottak abban, hogy kárt ne szenvedjenek; de nem ugyan ez az olyanoknál, kik ritkán szoktak a miénkhez hasonló veszélyes lejárókon át bejutni a kompa, az ilyeneknek nem ritkán még bátorságuk sincs behajtani, látva az előtte beszállók keserves vesződését.

Ha nagy víz van baj, mert sok időbe kerül, míg valaki átérhet, ha pedig a víz kicsi az talán még nagyobb baj, ha tekintetbe vesszük a veszélylyel járó bejuthatást a kompa.

E két nagy bajon minden áron segíteni kell és pedig rövid időn, szerintünk legcélszerűbb és legkevesebb költségbe kerülne és az átkelési utat igen megrövidítené a mind a két oldalon lévő ártérben emelendő s közben-közben átereszekkel ellátandó egész a mederig elnyúló töltés.

Az igaz, hogy ez nem csekély pénzbe kerülne, de ha tekintetbe vesszük azt, hogy a jelzett töltés emelése által az átkelés sokkal kevesebb időt venne el a közlekedőktől, bizony számíthatunk a mostani elég nagy forgalomnak nagy mérvű emelkedésére, és ez esetben aztán, hinni merjük legalább, nem lenne ok sokalni a munkálatok keresztül viteléhez szükséges pénz összeget.

A kompa vezető lejárón úgy lehetne legjobban segíteni, ha mindkét parti lejárótkövel kiraknák, a mint ez ma már nagyon sok révénél van és célszerűnek bizonyult.

Az nagyon természetes, hogy a munkálatokhoz szükséges költséget maga községünk nem fedezhetné egy maga, az nem is volna méltányos, de ha a megye, az uradalom és talán az állam is nem vonakodnának némi pénzáldozattal, akkor hisszük, hogy községünk érdekeltségéhez és vagyoni állapotához mértén saját jól felfogott érdekében kész volna aköltségek egy részének viselésére.

Hát a Mindszentről H.-M.-Vásárhelyre vezető útról mit szólunk? csak azt, hogy ezen az útvonalon is van forgalom bénító akadály, még pedig szintén elég nagy, vagy nem elég nagy akadály-e a töltés mellett elvonuló útrész? Ha száraz idő járás van s a töltés rongálásától nem tarthatni, meg van engedve a töltésen való hajtás, de ha már esőzés van, akkor mindjárt el kell, hogy zárassék a töltésen végig vonuló ut, ilyenkor azután jaj a közlekedőknek! megtart annyit ideig átérni a már említett útrészen, mint jó időben és utban Mindszentől Vásárhelyre, s ha még azt is megemlítjük, hogy a jószág kinzással is határos ottan át hajtani, irtunk annyit, mennyi az illetők figyelmét felköltheti.

Hinni merjük, mikép a községünkbeli megyei képviselők velünk szintén egy véleményen vannak s ebből kifolyólag nem fogják elmulasztani a legközelebbi megye gyűlésen e nem csak a mi, hanem a megye érdekét is nagyban érintő sajnós állapotokra felhívni az illetők figyelmét.

Helyi és vegyes hírek.

— **Jövő számunk** tekintettel a húsvéti ünnepekre, szépirodalmi melléklettel fog megjelenni, kérjük t. munkatársainkat, sziveskedjenek b. dolgozataikat kellő időre beküldeni.

— **Személyi hírek.** A mult héten Örgőf Pallavicini Sándorné urnő ő méltósága puszta-szeri kastélyában tartózkodott néhány napig, honnét kedden átrándult községünkbe is és jelen volt az az nap délelőtt tartott ünnepi isteni tiszteleten. — Megyénk főispánja Zsilinszky Mihály ur ő méltósága kedden községünkben volt, s rövid tartózkodás után székhelyére vissza utazott.

— **Még is csak lesz baromvásár.** Mult számunkban felemlítettük, hogy a legközelebbi vá-

sár alkalmával a baromvásár a törvény követelményeinek megfelelő vásártér hiánya miatt nem lesz megtartható. Ezen hírekre vonatkozólag megjegyezzük, hogy előjárásunknak sikerült kieszközölni a baromvásár megtarthatására a kiviteles engedélyt, azonban ezuttal is utasítva lett községünk intézkedni az iránt, hogy megfelelő vásártér rendezzen be, mert jövőben a rostanéhoz hasonló kiviteles engedély megadni nem fog.

— **Gőzhajózás a Tiszán.** Folyó hó 26-án vette kezdetét a gőzhajózás Szeged és Szolnok közt. A dunagőzhajózási társaság nem tartotta érdemesnek az ez évre megállapított menettervét sem az előjárásnak, sem pedig lapunknak megküldeni, tehát nem vagyunk abban a helyzetben, hogy azt közölhetnénk. Furcsának tűnik föl előttünk nevezett társaságnak eljárása, mert ha már a közönség érdekeit nem is veszi semmibe, saját érdeke tekintetéből még is csak szükséges volna az, hogy a Tisza mentén lévő községek lakossága értesülve legyen a hajók érkezése és indulásáról, mert bizony senki sem fog olyan bolond lenni, hogy igénybe vegye a gőzhajót, ha nincs biztos tudomása a menettervről. Na de ha így is jól van!

— **Az ovoda.** Mult számunkban irtuk, hogy községünkben az új ovoda Lippai Istvánné házában lesz elhelyezve, és hogy a jövő hó 1-én fog megnyitást. E híreket oda módosítjuk, hogy az ovoda nem Lippainé házában hanem a közvetlen e mellett fekvő Danicska József-é házában leend.

— **A csongrád megyei gazdasági egyesület** négy évi semmittevés után f. hó 22-én a vármegyeház nagytermében közgyűlést tartott, melyen Sarkadi Nagy Mihály szentesi polgármester, mint alelnök elnökölt. A közgyűlésen mintegy 40-en vettek részt. A közgyűlés első tárgya volt gróf Károlyi Sándornak lemondása az elnöki állásról, ezután következett az elnöki jelentés, mely részben az egyesület pénztári állapotát, főképp pedig azon vonatkozásokat foglalta magában, hogy az egyesület megalakulása óta miért nem adott magáról semmi komolyabb életjelt? Ez főként abban foglalható össze, hogy az egyesületnek nem volt oly titkára, aki összes tevékenységét az egyesület céljainak szentelhette volna. A közgyűlésen több rendbeli felszólalás történt s a megállapodás az lett, hogy először is a közgyűlés sajnálattal veszi tudomásul gróf Károlyi Sándor lemondását, másodsor utasítva lett a választmány, hogy a jövő évi költségve-

tést állítsa össze olyképpen, hogy abban az egyesület titkárának kellő tisztelet díj állapítását meg s intézkedjék a választmány egy újabb közgyűlés összehívása iránt, melyen a lemondott elnök helye betöltendő lesz.

— **Kell-e iparengedély az italmérőknek?** A kereskedelmi miniszter Csanádmegye alispánjához intézett rendeletében kimondotta, hogy a korcsmák, sörházak és pálinkamérések az ipartörvény rendelkezése alá nem esnek, ennél fogva iparhatósági engedély megszerzésére nem kötelezhetők.

— **A kódsi zsilip veszélyben.** Nagy riadalmat keltett a szomszéd H.-M.-Vásárhely város lakossága körében az a hír, hogy a kódsi zsilip közel van ahhoz, hogy a kistiszai zsilip sorsára jusson. Nagyon érthető volt a vásárhelyiek rémülete, kiknek milliókra menő kárt okozott a legutóbbi zsilip szakadás. A vész hír a szakértők előtt az első pillanatban nagyon valószínűtlennek tűnt ugyan fel, de azért nem mulasztották el nyomban a legalaposabb vizsgálat megejtését, mely után kitűnt, hogy nincsen ok az aggodalomra. Maga a zsilip szilárdul áll, csak az öt csapó ajtó közül nem zár egy jól, a víz ezen át csurog. A kedélyek megnyugtatósa az ármentesítő társulat főmérnöke a következő tudósítást küldte a szegedi folyam mérnökségi hivatalhoz.

„Tudomásomra jött, hogy Szegeden az új hírt terjedt el, hogy a kódsi zsilipnél nagy baj van. Megnyugtatósal jelenthetem, hogy az egész dolog abban áll, miszerint az 5 kapu egyike nem a legtekélyesebben zár, s így a kapu részén egy pár liter víz lecsorog. Ez az egész. Vésztől szó sem lehet.

Megnyugtatósal most folynak a kísérletek ezen kis rész betömésére.

Porgány, 1890. márc. 26.

Rupcsics György,
társ. főmérnök.

Ezzel kapcsolatban megemlítjük, hogy úgy a Tisza, mint mellékfolyói, ezek közül különösen a Maros folytonosan bár, de nem nagyon rohamosan áradnak, ennek folytán azokon a vonalokon, hol erősebb vízáradás esetén leginkább lehet a bajtól tartani, erősen folynak a védmunkálatok. A közép Tisza mindegyik társulatánál van elegendő védanyag, csak a sövényház-csongrádi társulatnál nincs, itt úgy látszik, nem tartják szükségesnek a védanyagok beszerzését arra mutat legalább az, hogy az egész vonalon nagyon csekély a készlet, az is lehet azonban, hogy ennek a társulatnak biztos tudomása van arról, hogy nem lesz olyan árvíz, mely szükségessé tenné a védekezést.

— **Tenyész állatok megvizsgálása** céljából a mult héten községünkben volt egy a megye

TÁRCSA.

A „Mindszent-Szegvár és Vidéke“ eredeti tárcája.

Újra éled . .

Újra éled a természet,
Mindenbe már éltet vésett,
Titkos, varázs ujjá.
Újra hozza minden ékét;
S a virágok gyengeségét:
Lágy szellőcske fujja.

Csalfa sugár fen az égen,
Szüntelenül olyan szépen
Mindég, miért játszol?
Im: kicsaltad a virágot;
A mely őszkor elhervadt;
Hűde szél fagyától.

Kis patak a völgy ölében!
Mit háborogsz; mond meg nekem?
Mi az ami bántott?
Most vized iszap zavarja.
Csendesedj meg! — medred partja;
Hozhat még virágot . . .

A kis madár vigan repül,
Zöld erdőnek fáit körül
Udvözlé a tavaszt.

A méhecske zümmögve szál:
Szük lett neki már a kaptár!
Vágya — ott hagyni azt.

Egyre szépül a természet:
Meghozta, mindnek az éltet
A szelíd nap csókja . . .
Oh! vérző szív, hát tenéked:
A várva várt enyhülésed
Melyik tavasz hozza?

Szenthecsy Sivadai.

Lesz pénz fiuk!

Nagy tiszteletű T. A. professzor ur olyan kordába tartotta a diákságot, hogy mikor csak a nevét hallották, már akkor nem mertek piszenni a nebulók.

Pedig nem is lehet mondani, hogy a tiszteletes ur nagyon sokat igénybe vette volna a nádpácát; elég volt ha kieresztette erős hangját. Ez az üres hordóból hangzó, döngő szózat fölért minden büntetéssel, félt attól a diák, mint az ördög a szent zsolozsmától.

Az összes diákság közt legjobban féltek a benlakók. Ezekhez nem csak a leketudás meg a jó maga viselet végett volt köze a nagy tiszteletű urnak, hanem az általuk leénekelte temetési jövedelmek nagy tiszteletű ur által kezeltetvén, valahányszor valamelyik diák kikapta a gázsit, úgy össze-vissza számoltatta, hogy ijedében azt se tudta fia e vagy leány.

Előleget kérni? Az meg már olyan veszedelmes volt, hogy inkább elkoplalt a diák hét számra, minthogy ilyen dolog iránti kérést megkockáztatni merne volna.

Egyszer a fiukat megszállta a mulatási vágy.

A vágyban ugyan nem ritkán szenvedtek hiányt, hanem hiányzott a világot mozgató főeszköz, a pénz.

Bizony jó lélekkel el lehet mondani, hogy még csillagvizsgáló nagyító üveggel se lehetett volna a diákszobában fölfedezni egy árva piculát, s Kolumbus kisebb munkába fogott mikor egy világrészt akart fölfedezni, mint az, aki ebben a helyiségben pénz után kutatott.

Nem csoda tehát, hogy minden fiúnak tátva maradt a szája mikor Tóth Sándor elkiáltotta magát: „Lesz pénz fiuk!“

Majd hideg vízért szaladtak hogy helyre locsolják a kikölkent esztét, de ismervén Sándor koma zseniálitását, türelmesen lesték a mentő eszme varázsígét.

— Honan lesz pénz?

— Hát a nagy tiszteletes urtól.

No már erre még jobban elszörnyűködtek s valósággal azt hívék, hogy Sándornak kiesett egyik kereke. Pedig dehogy esett. Felkapott egy nagy tarka zsebkendőt s azzal szaladt egyenesen a nagy tiszteletű ur háza féle, a mely nem messze esett a kollégiumtól.

által kiküldött bizottság, melynek elnöke Szedder János volt. A bizottság ez alkalommal a község tulajdonát képező bikákat megvizsgálta s azok közül a tenyésztésre 4-et talált alkalmasnak, kettőt ellenben nem.

— **Uj gazdasági előadó.** Vármegyénk gazdasági előadói állása, mint köztudomásu, Pázmány Dénes megyei levéltárnok lemondása folytán üresedésbe jött. Ez állásra most a földmivelésügyi miniszter, a főispán ajánlatára, Pessina Ede derekegyházi uradalmi tisztartót nevezte ki és így Pessina e minőségben hivatalból tagja és gazdasági szakelőadója a megyei közigazgatási bizottságnak. Örülünk e kinevezésnek annyival inkább, mert a kinevezett szakképzettségével garanciát nyújt arra, hogy ez elhanyagolt szakma is kellően lesz ezentúl felkarolva és képviselve.

— **A Gyömbér Pál kivégzése.** A hatszoros rablógyilkos nagyon közel van már ahhoz, hogy megérdemelt büntetését elvegye. Még a múlt hét elején Szegedre érkeztek az iratok, melyek Gyömbér Pál halálos ítéletének megerősítését tartalmazzák. A király szabad folyást engedvén a törvénynek, a kivégzés az ítélet kihirdetése után 24 órával hajtatik végre, eddigelé azért nem hirdették még ki a bűnös előtt a legmagasabb helyen is helyben hagyott ítéletet, mivel Kozarek hóhér Szegszárdon volt f. hó 27-én, hol szintén akasztást végzett. Így tehát az ítélet minden valószínűség szerint hétfőn fog megtörténni, az akasztás pedig ezt követő 24 órával, vagyis kedden reggel.

— **Baleset.** Weisz Lőrinc egyik béresét nagy szerencsétlenség érte, ugyanis a szarvasmarhák etetése közben ezek közül egy, szarvával megütötte a szegény ember szemét, a ki ennek következtében egyik szemére teljesen megvakult.

— **Megunt élet.** Zsótér Anna helybeli lakosnő gyufaoldattal mérgezte meg magát, az idején alkalmazott orvosi segélynek azonban sikerült megmenteni az öngyilkos jelöltet hihetőleg azért, hogy újból ismétlje öngyilkosságra irányuló kísérletét, mert az illető 35 éves nő, ki 16 év óta van férjnél, már több ízben elakarta magát ölni.

— **Csongrád város kölcsönügye.** Csongrád városnak az árvizek elleni védekezések alkalmából fölvetett függő adóságainak konvertálása céljából, a pesti magyar kereskedelmi banktól 150,000 frt kölcsönt vesz föl, a kölcsönt a bank már megszavazta, s a felvételnek módoszata iránt a városi közgyűlés március hó 24-én tárgyalt.

Mikor aztán odaért, rányomta a tarka kendőt a képére s olyan szánalmas ábrázattal lépett be, hogy a kintpadra feszített ember arca valóságos mosolygó kép volt hozzá.

A nagytiszteletű ur éppen valami nagy bölcsészeti kérdésbe volt belebonyolódva, mert olyan elmerengve sétált az ambitus alatt, hogy se nem látott, se nem hallott. Egyszer aztán mégis figyelmes lett, mert olyan hangok üték meg fülét, mintha valami veszedelemben esett jószág nyöszörögne körülötte.

— Mi baj amice?

— Jaj kérem alássan, nagy tekintetű uram, roppant nagy a bajom. Már egész éjszaka nem tudtam aludni a fogam miatt, s nem vagyok képes egy betűt is tanulni annyira gyötör a fájdalom.

Mért nem tesz rá amice egykis sós-pálinkát?

— Nem ér annak már az semmit. Azért jöttem el nagytiszteletű urhoz, hogy ne sajnálna egy huszast adni, hogy kihuzathatnám a fogamat a borbélylyal.

— Sohse költsön ott amice. Éppen kapóra jött, mert mindjárt itt lesz a borbélyom, majd kirántatom én azt ingyen. Ne fizessen szegény diák ilyen csekélységért.

Erre a szóra olyan érzés fogta el Sándort mintha a pokol kapujából nézte volna az emésztő tüzet, de nem volt mit tenni, szépen leült és várt keservesen,

— **Lökötök.** Szép alföldünk híres lökötöit a csendőrség a közelmúltban oly erélyesen üldözte és az elért eredményből azt lehetett volna következtetni, hogy kivesszett a magjok is; a mi bizon fájdalom nem történt meg. A héten kereste meg Arad város kapitánysága járásunk szolgabírói hivatalát a legközelebbi aradi vásárban történt lótolvajlás tetteseinek kézrekeríthetése céljából. A vakmerő lótolvajok 6 dr. lovat loptak el s e nagy szám arra vall, hogy több tagból álló bandó működött az aradi vásárban. A banda tagjai aligba ujoncok ezen a téren; az eredmény legalább olyanformán bizonyít, hogy a régi és gyakorlott lótolvajok látak hozzá egy kis pihenő után ujult erővel a munkához.

— **Háladatoság.** Győző Vera anyási korcsmárosnéhoz az elmúlt télen beállított egy asszony, kinek előadásai annyira meglágyították a korcsmárosné szívét, hogy az ellátta őt tehetősége szerint mindennel, sőt azt is megengedte, hogy az idő kinyitáig meghuzhassa magát nála. Ez a jövevény asszony olyan formán fejezte ki a jószívű korcsmárosné iránt érzett háláját, hogy ennek távollétében felfeszítette a szekrényt és az ott volt 7 frtot magához véve — ellábalt. Most már azután bittal üthetik a nyomát, mert még csak azt sem tudják, hogy mi volt az illető neve és melyik község vallhatja a maga szülöttjének.

— **A szomszédok.** Szapora nyelvpöggéssel panasolta el egy cigányközben lakó asszony a szomszédjának, hogy el veszett egy nagyon szép tyukja s noha jól látta, hogy hova hajtották be, ott, a legkisebb zugnak átkutatása után sem találhatta meg, pedig nem késett a kereséssel, a mint meglátta, hogy behajtották a tyukját, nyomban ott termett. Már már hajlandó volt feltételezni az ügyes eltűntetű család felől azt, hogy ért a bűbajos mesterséghez; de megingatta e hitében az az értékre jutott körülmény, hogy annál hirhede családnál van egy olyan eltűntetű készülék, mi a legrövidebb idő alatt képes magába fogadni az oda tévedt, nem ritkán oda hajtott apró jószágot és azt úgy eltakarja, hogy annak hollétét ember fia ugyan fel nem fedezheti. Az a feltalálójának leleményes agyáról, nem különben tolvajlasi hajlamáról és gyakori tényéről híven tanuskodó készülék nagyon egyszerű valami. Az egész egy jókora nagyságu verem, mely a konyhában van s nyílása akkora, hogy azon át egy kisebb gyermek bebujhat. A nyílást egy deszka takarja a melyen a vizes kanták állanak szép sorrendben. Azóta, hogy tudja a káros az üregnek a létezését, folytonosan lesi a jó szomszédot, rajta óhajtaná kapni egy olyan eltűntetésen, a melynél az eltűntetű tárgy az ő tulajdona lenne.

Nem sokáig kelle várnia, mert egyszer csak nagy hajlongások között belépet a borbély.

Köszönés után azt mondja a nagytiszteletű ur: jó hogy már jön a principális ur, mert itt van egy beteg. Huzza ki a rossz fogát.

— Kérem alássan nagytiszteletű ur, egészen kiállt a fogamból a fájás.

— Az mindegy amice. Ilyenkor ugy szokot az lenni, de ha haza ér ujra elfogja.

Ki kell azt most rántani.

— De tessék elhinni, hogy nem fáj már egy csöppet se.

— Ne okoskodjék, hanem üljön le; mordult rá e nagytiszteletű ur.

Sándor leült, elmondott magában vagy három miatyánkot, a borbély pedig belecimpaszkodott a legnagyobb zápfogába s recscs, kin volt a fog.

A diákság nagyban várta a zseniális társat, aki midőn belépett közéjük, riadalom fogadta.

— No hol a pénz?

Sándor odavágta a zápfogat az asztalra s azt mondta: Itt van mulassatok rajta!

Mulatnak még ma is, ha eszükbe jut.

— **Tűz.** Az elmúlt hétfőn *Diamant Ignátz* paptavai bérletén, egy kazal szalma eddig még ki nem derített okból támadt tűz következtében elégett. A szalma nem volt biztosítva. A községünköül a helyszínére vitt fecskendőnek tulajdonítható, hogy a tűz tova terjedése megakadályoztatható.

— **Cigány karaván.** Igen nagyszámu s nem várt vendégei voltak a múlt héten Mindszentnek. E nem várt vendégek mind cigányok voltak s lehetnek mintegy százan. Fogadtatásuk elég fényes volt, a mennyiben azon csendőrségünk is megjelent és nehányat közülök itt marasztalt, mivel reájuk bizonyult, hogy tolvajlásokat követtek el. A többi szabadjára eresztett azután mehetett Isten hírével másik községet boldogítani.

— **Nagylaki kis ártézi kutak.** Nagylak még 1888-ban furatott egy ártézi kutat és olyan szerencsés volt, 41 méter mélységben bő és jó viz-forrásra akadt, úgy hogy a lakosság még mielőtt a hatóság a kutat hivatalosan átvette volna — birtokba vette. A múlt évban még 4 ilyen kut furatott és az idén még 4 lesz furva. A kutak teljesen sikerültek, viz bőségesen van mit igazol azon körülmény, hogy egyik kutból, mely gőzmalom mellett van, éjjel nappal gőzgéppel szivattyúzzák és mégis van felesleges viz, azonkívül a viz a mely 12—14 foknyi meleg, midőn kihuzzák — ha egy kicsit áll, nemcsak ivásra, de mosásra és öntözésre is kitűnő, azonkívül kristálytisztaságú és talajviztől mentes. — A kutmester felel bőséges és jó vizért és olyan mélyen fur, a meddig a község kívánja. — A jó ivó viz nyérése lévén a fő cél, az ilyen kutak célravezetőbbek mint egy Zsigmond-féle kut, mert azon a sok pénzen, a melybe egy Zsigmond-féle kut kerül, legalább 30 ilyen nagylaki-féle kutat lehet furatni. Egy egy kut teljesen felszerelve 700—800 frtba került és így a jó ivó vizet minden városrésze és a legszegényebb lakosságra nézve is könnyen hozzáférhetővé lehet tenni. Mint az orosházi újság írja, ottan is egy a nagylakihoz hasonló kisebb fajta ártézi kutat fog furatni a község. Bizon a mi piacterünkön is eltérne egy ilyen ártézi kut.

Irodalom.

A „Budapesti Hírlap” újévvel pályafutása tizedik évébe lépett. Az elmúlt évek óriási haladás korszakát alkotják a magyar zsurnalisztika történetében és a „Budapesti Hírlap” talán elfogultság nélkül mondhatja magáról, hogy övé az első és korszak megindításában, mely a magyar sajtót a legmodernebb és legkittűnőbb európai sajtó magaslatára emelte. A „Budapesti Hírlap”-ot ebbeli törekvésében hétről hétre, hónapról hónapra, évről évre, szakadatlanul nagy arányokban növekedve, támogatta Magyarország intelligenciája: a világ legfogékonyabb, legmértányosabb és ragaszkodásban leghűbb közönsége. A decennium küszöbén elmondhatjuk, hogy a „Budapesti Hírlap” a művelt magyar újságolvasó közönség mandatarusa. E megbízás óriási erkölcsi súlyával veszünk részt a vélemények harcában és a közdolgok intézésében. Hogy milyen sikerrel arról az elmúlt és a jelen viszonyok legékebben tanuskodhatnak. A védelmi vita alatt, az alkotmány- és nemzetellenes kísérletekkel vívott elszánt küzdelmünkben, valamint a ferde pártviszonyokból eredt fonák helyeztek kritikájában, melyek okai és forrása a jelenlegi válság, a „Budapesti Hírlap” minden egyes száma a nemzeti jogok és aspirációk diadalmas hőseként szállott síkra. A közönség érezte, hogy lapunkban a legészintebben, legbátrabban és legszánlatban nyilatkozott meg a közérzület szava. És a mikor a közönség napról-napra lavinaként növekedő tömegével segít. ségünkre és támogatásunkra jött: a „Budapesti Hírlap” döntő erővel működött közre a vitás kérdések megostromlásában, a politikai fordulat és az új események előkészítésében. A pártoktól független, csakis a közérdek által vezérelt és saját becsületes meggyőződésünktől diktált működésünk akkor érte el legszebb jutalmát, a mikor minden igaz magyar ember a „Budapesti Hírlap”-ban kereste és találta a nemzeti ügyek legfáradhatatlanabb, legszívósabb és legvehemensebb védelmét.

Legbuzgóbb iparkodásunk, hogy a „Budapesti Hírlap” a jövőben is az maradjon, a mi volt, a minek indult a mely irányban hatalommá növekedett, a miben az elsőget nem engedheti át soha senkinek: a legmagyarabb újság, tartalomában, lélektében, szóban egyformán. A legmagyarabb újság és mint ilyen a nemzeti érzület leghűbb tolmácsa, ébresztője, igazgatója és ha kell lángba borítja. A legtisztább tudatossággal hirdetjük és valljuk, hogy olyan időkben, a mikor a nemzeti eszme fajfontartó és államalkotó

erővel érvényesíti magát mindenütt, hogy ugyanakkor nemcsak jog, hanem kötelesség nekünk magyaroknak a sovizmus lelkesedésével, sőt türelmetlenségével szolgálni a nemzeti irányt mindenben és mindenkor. Ez a mi programunk.

E programunkkal nekünk adott igazat a magyar közönség, mely semmitől sem irtózik inkább, mint a szintelen kozmopolitizástól, a hamisságra és az elmék megtévesztésére alkalmas cifra jelszavaktól; nekünk adott igazat, midőn lapunkat szinte hihetetlen mértékben felkarolta és egyre jobban terjeszti.

E programmal folytatjuk a jövőben is mindennapi munkánkat a közügyek szolgálatában. Folytatjuk erősen fegyverkezve a nagy tusákra, a melyek a közeljövőben a nyilvános élet minden munkására várnak. A nemzeti munkából részt kérünk és részt fogunk benne venni legjobb tehetségünk szerint, pártolva és támogatva mindent, a mi szükséges, derék és jó; ostromolva, üldözve mindent a mi céltalan, félszeg és becstelen. Ebbeli szándékunkban nem fog bennünket korlátozni semmiféle személyi tekintet, párt- és hatalmi érdek és nincs az a politikai fordulat, melynek kedvéért és érdekében pártatlanságunkat és elfogultságunkat csak egy pillanatra is feladnók.

A szigorú objektivitás utját fogjuk követni a zsurnaliztika minden egyéb ágában. Az irodalom és művészet kérdéseiben mint eddig, ugyezentul is szigoruan mellőzni fogjuk a pájtáskodást és klikk-szellemet. A mi megfelel a szép és nemes izlésnek, az mindig elfogulatlan méltatásra fog találni lapunkban. Mi magunk is azzal vélünk legjobb szolgálatot tenni az irodalomnak, hogy egy sor se jelenjék meg lapunkban, a mely az irodalmi mértéket meg nem üti. Közleményeink irodalmi színvonalának előkelősége kezdettől fogva legfőbb gondunkat képezte. El is értük vele azt, hogy

a „Budapesti Hírlap“ a legkifogástalanabb magyarsággal irt ujság és mindenekelőtt vezércikkei és tárcái irodalmi érték dolgában verseny nélkül állanak.

Tudósítások és hírek dolgában a leggazdagabb és legmegbízhatóbb forrásokkal rendelkezünk. E nemű közleményeink megválogatásánál mindig szemelőtt tartjuk, hogy a legműveltebb és legkényesebb izlésű közönséget szolgáljuk. A valóságot, igazságot és ildomosságot sohasem áldozzuk fel a szenzációnak. Az erkölcsi tisztaság, a jó és nemes érzés tisztelben tartásával a „Budapesti Hírlap“ hü, szolgálkés és lelkiismeretes házi barátja óhajt lenni minden magyar ur háznak.

Az előfizetés feltételei; Egész évre 14 frt, félre 7 frt. negyedévre 3 frt 50 kr., egy óra 1 frt 20 kr. Az előfizetések vidékről legelőszérűbben postautalvánnyal eszközölhetők következő cím alatt: A „Budapesti Hírlap“ kiadó-hivatalának, IV. ker., kalap-utca 16. sz. Az egész fűrdő-évad alatt előfizetőink kívánságára a lapot bárhová utánuk küldjük, még akkor is, ha a nyáron át többször változtatnak tartozkodási helyet.

A „Budapesti Hírlap“ jelenleg rendkívül érdekes két kötetes angol regényt közöl: „Doktor Kupid“ irta Broughon Rhoda. E regénynek április hó 1-sejéig a apban megjelent részét (26 folytatás) az új előfizetők külön nyomtatban ingyen megkapják.

Súlyakidőztési eredmény. A „Magyar Szemle“ szépirodalmi hetilap kiadója Kacsvinszky Lajos ur által egy kisebb elbeszélésért kiirt 100 aranyfranknyi díjat a bírálók a „Cruore dives“ című beklődött munkának ítéltek oda. A jelígs levélke Scossa Dezső Torontál megyei kir. tanfelügyelő urat tünteté ki, mint annak szerzőjét. — A szintén Kacsvinszky Lajos ur által egy kritikai cikkért kiirt 50 arany frank „A lírai költés elmélete“ című munkának ítéltetett

oda. A jelígs levélke dr. Boros Gábor, nagyszabeni főgymnásiumi tanár urat mutatá be, mint e pályamű szerzőjét.

A konstantinápolyi kirándulás menetrendjében az azt rendező városi menetjegyirodának néhány oly jobbitást sikerült kieszközölni, melyek az utazás idejét megrövidítik, elannyira, hogy a különvonat a keleti express vonatok sebességével fog közlekedni; és lehetővé teszi azt, hogy annak dacára a turisták Szerbia legszebb részét a „szerb Svájcot“ láthassák. E rész a Stalactól Gjunisig terjedő hegy szoros, mely nem csak természeti szépségeinél fogva rendkívül érdekes, de különösen azért is, mert a Gjunisi halmokon folyt le a legutóbb szerb török háboru legfontosabb ütközete is. A vonat ezen ponton lasabban fog menni, hogy a vidéket jól megtekinthessék. Hogy ez meg szemlélhető legyen, a különvonat este indul Budapestről s Belgrádban nem vesztgetelve, onnan korán reggel megy azonnal tovább, Belgrádot a turisták visszajövet szemlélhetik meg. Mindazáltal a vonat a kitűzött időben reggel érkezik Konstantinápolyba ami az előbbi programhoz képest legalább 12 órai menet megtakarítással jár. A jelentkezési határidőt a menetjegy iroda e hó 25-ig meghosszabbította több olyan jelentkező kérésére, a kik most a szép idő beállta óta kezd magat az utazásra elhatározni. Szerbiában, mint a menetjegy irodát értesítik élénk érdeklődés nyilvánul ez utazás iránt s több város hatósága intézkedett, hogy visszajövet az utjokat megszakító turistákat mindenütt a legnagyobb előzékenységgel fogadják s őket a megszemlélésre érdekes tárgyakra és vidékekre figyelmessé tegyék. Részletes felvilágosítással szolgál minden menetjegy iroda.

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos
Diamant Manó.

Hirdetések.

Diamant Manó
könyvnyomdájába
egy jóházból való
FIU
tanoncúl
FELVÉTELEK.

Alapított 1857-ben
Steinschneider Jakab
I os és kir sz. ágymenü-gyáros,
ő cs. és kir. fensége Klotild főhercegnő
udv. szállítója,
számos kintutetések és szahadalmak tulajd.
BUDAPEST,
Király-utca 79. sejt házában,
hátkorodik a tisztelt közönség figyelmébe
ajánlani dusan felszerelt raktárát az ágymenü szakmába vágó összes cikkekben, mint
közönségs finom és legfinomabb paplanok,
dgybellek, lászor és tengeri matracok,
szahadalmok, pokrolok és takarók, tollak és
pelyhek vasbutorok, továbbá szöngyek és függőnyök, nemkülönben diadon- és asztaltakarók, stb. A kitűző hirtben álló
WEIDLER ÉS BUDIE
Feherménü és kelengye-gyár h.pesti raktára.
Mindem fajtájú fehermenüek, kütönösen pedig teljes kiállítású felszerelések a legmérésékeltubb árákon.
Rajzok és árjegyzékek hármaltvo és ingyen.

Nagyvárad
mész
raktár.
Van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni, hogy sikerült nekem a nagyvárad kemencék tulajdonosaival előnyös összeköttetésbe lépnem, mely körülmény arra indított, hogy helyben egy nagy mészraktárt nyissak.
Midőn ezt a n. é. építkező közönség b. tudomására hozom, kérem egyuttal b. pártfogását.
Kiváló tisztelettel
Schwarz Ignác.
az „Ujvilág“-gal szemben.

Vidéki megrendelések pontosan és jutányosan eszközöltetnek

!! Üzleti Értesítés !!

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy a Betlehem-melletti Sajtós-féle házban levő
kárpitos és butorraktáramban
folyton dus választékát tartom a saját készítésű mindenféle fényezett és fnytelen legujabb divatu butorok és kárpitosmunkáknak, melyek nálam mindenkor a legjutányosabban, részletfizetésre is kaphatók.
Üzletemet a n. é. közönség további pártfogásába ajánlva.
Szentés, 1890. márc. hó.
Tisztelettel:
Fabián Armin,
kárpitos és butorkereskedő.

1-3

Vidéki megrendelések pontosan és jutányosan eszközöltetnek!